

Свещеникътъ и пѣвецътъ пѣятъ, всички се кръстимъ, струваме по земята поклони. Главниятъ офицеръ слѣзе отъ коня. Слѣзоха и другитѣ, тѣ се приближиха, цѣлунаха кръста...

Народътъ стои колѣничилъ на земята. Нѣкои се кръстятъ, старитѣ плачатъ отъ радостъ, а ние, юношитѣ, зѣпаме захласнати отъ любопитство.

Християни, християнски войници, вѣйнитѣ на руския царь! Я вижъ, какъ приказватъ — викатъ: братушка, вино, хлѣбъ, вода..."

Въ църквата стана молебень. Гътнаха се нѣколко овни, казани ястие се сготви. Сложи се трапеза, изнесе се много хлѣбъ, сирене, опекоха се ягнета, пуснаха се бѣчви съ вино... Завиха се хора.

На сутрината музика наново засвири и царскитѣ вѣйни заминаха за Балкана.

